

זכות התורה ולומדיה מוקדשים לטובת נשמת
הרבני הנגיד הנכבד **הרה"ח ר' אריה (לייבל) בהרה"ח ר' יונה רובין ז"ל**

הלימוד היומי:

פר' ואתחנן | יום ה' | י"א מנחם-אב ה'תשפ"ד | פרק ה' פסוק י"ט – פרק ו' פסוק ג'

הניוזלטר היומי והפצת התורה לרבבות אלפי ישראל
מוקדשים לרפואת הר"ר דוד בן ציפורה הי"ו
לרפ"ש בתושח"י

<< למייל היומי מצורף הגליון השבועי 'תורה שבכתב' >>

מעוניינים להקדיש את הניוזלטר היומי לזכות יקיריכם?

לחצו כאן

**לתרומות
והנצחות**

**לרישום
לתורה שבכתב**

**למערכת
המבחינים**

שבת וכיבוד אב - רק לשם שמים

בפרשת השבוע מוזכרים שוב עשרת הדברות. בשניים מהמצוות בעשרת הדברות – שמירת שבת, וכיבוד אב – נאמר 'כְּאֲשֶׁר צִוְּךָ ה' אֱלֹהֶיךָ', ורש"י מסביר שהכוונה שעוד קודם קבלת התורה, בהיותם ב'מרה', כבר הצטוו על מצות שמירת שבת וכיבוד אב. שואל מרנא החתם סופר זי"ע – מדוע היה צורך להזכיר בשמירת שבת וכיבוד אב את העובדה שהם הצטוו על

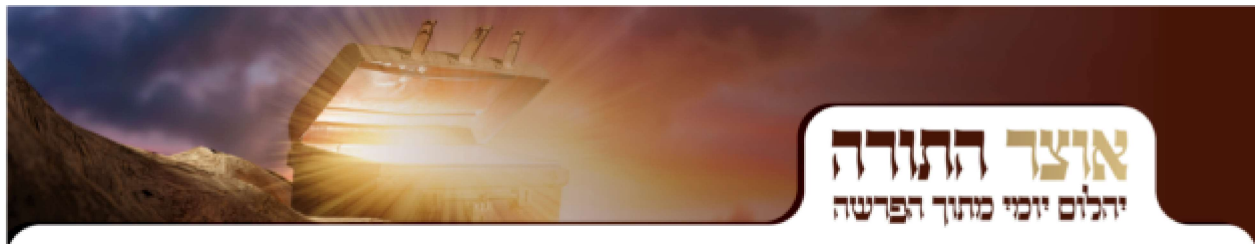
כך כבר בהיותם במורה. ועוד הוא שואל: מדוע חשוב לדעת את המקום שבני ישראל נצטוו על מצוות אלו, בהיותם במרה?

והוא מבאר ביאור מאלף: בשמירת שבת יש גם תועלת והנאה למנוחת הגוף העמל בעבודה קשה כל ימות השבוע, אבל האמת היא ששמירת הגוף אינה המטרה העיקרית במצות השבת, אלא השבת היא יסוד האמונה, 'אות היא ביני וביניכם' (שמות לא יג). והנה, כשנצטוו בני ישראל על שמירת השבת בהיותם במרה במדבר ודאי שלא היה זה לצורך מנוחת הגוף, שהרי התפרנסו ממעשי ניסים וכל השבוע שבתו ממלאכה, ושמירת השבת היתה לתכלית הכוונה האמיתית, על כן הוסיף ואמר 'כאשר צוך ה' אלקיך' – במרה, להורות שבכל הדורות נשמור את השבת לא כצורך גופני, רק כפי ששבתנו במדבר.

כך הוא גם במצות כיבוד הורים. בהשקפה ראשונה נראה שכיבוד אב ואם הוא דבר טבעי כהכרת הטוב למי שסיפקו לילדיהם את כל צרכיהם, והמוסר האנושי אומר שצריך כל אדם לכבד את מיטיביו. על כך הדגיש הכתוב 'כאשר צוך ה' אלקיך', לומר שאפילו אם ההורים לא עשו דבר לטובת הילד עדיין חייב הוא לכבדם, כי כך ציוה ה'!

יקר מפז!

לחצו כאן כדי להגיב על הווארט לשבת

והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך (ו, ו)

לא תמיד הלב פתוח לשמוע ולקבל, אבל לכל הפחות יהיו הדברים מונחים מלמעלה 'על לבבך', וכשיזדמן רגע של התעוררות והלב ייפתח, מיד יכנסו הדברים פנימה.

(הרה"ק מקאצק זי"ע)

שמחה אמיתית, מהי?

ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך (דברים ו, ה) ובכל מאדך, בכל מדה ומדה שמודד לך, בין במדה טובה בין במדת פורענות (רש"י)

החסיד המופלג הרה"צ רבי אליהו ראטה זצ"ל מבני עלייה ונקיי הדעת שבירושלים, היה מוקף בכל מיני ייסורים וסבל. עוני ומחסור היו אורחי קבע בביתו, מחלות מכאבים תקפו אותו ואת זוגתו, ושניהם יחדיו לא זכו לפרי בטן.

באחת התקופות הקשות ביותר בחייו של ר' אליהו, כאשר הוא חוגגתו התייסרו בחולי, הזדמן לאחד מאנשי ירושלים להיות נוכח אצלו בעת עריכת הסדר. כאשר רק דרכו רגליו על מפתן הבית השתומם בראותו כי זכר לחירות אין כאן, עוני ובדידות מבצבצים מכל פינה, ושולחן הסדר איננו ערוך בפאר והדר. אבל מה גדלה פליאתו בראותו את פניו של רבי אליהו זוהרות ומאירות כצאת השמש בגבורתו, ורוחו מרוממת עליו כמתענג מרוב כל.

קרא רבי אליהו לעומתו בקול מלא שמחה: 'לכאורה, מה נקרא סדר מפואר? כאשר משני צידי השולחן יושבים כשתילי זיתים בנים, חתנים ונכדים, ועל השולחן מונחים בהוד והדר כלי כסף יקרים ומפוארים מבהיקים ביופיים, ובראש השולחן מסב בעל הבית כמלך בגדוד. אבל האמת היא - המשיך רבי אליהו כשפניו בוערות מהתרגשות - האם זהו חירות אמיתית?! הם זאת היא שמחה פנימית?! שמחה וחירות אמיתיים הם כשיושבים כך - הצביע באצבעו על הנעשה בביתו - ובכל זאת שמחים באהבת השי"ת!

אף אם מסובים ליד שולחן פשוט, נטול צאצאים וכלים יקרים, עומדים בעז ובגבורה, ונושאים עיניים כלפי מעלה, ומקבלים הכל באהבה ובשמחה. שמחים בה' ורק בה'! ללא שום סיבה חיצונית! שמחה שכולה אהבת ה' ודבקות בו יתברך!

מזבח ומצבה

בכניסת היהודים לארץ ישראל הצטוו להרוס את המזבחות אשר הגויים הקימו לצורך הקרבת זבחים לאליליהם. אלו המזבחות העשויות מאבנים רבות מחוברות, נקראו בשם 'מזבח', ובהריסתם שיך הלשון 'נתיצה'. לעומת זאת אלו שנעשו מאבן אחת גדולה נקראו בשם 'מצבה', ובהריסתו שיך הלשון 'שבירה'.

לתגובות והערות על המדור

קול התורה
שיעורים וסיכומים בפרשת השבוע - להאזנה

עברית
הרה"ג רבי
יעקב בטיש
שליט"א

עברית
הרה"ג רבי
אלכסנדר פרידמן
שליט"א

אידיש
הרה"ג רבי
אהרן יוסף הלברשטאם
שליט"א

השיעור היומי
0:00
לשמיעה לחץ כאן >

השיעור היומי
0:00
לשמיעה לחץ כאן >

השיעור היומי
0:00
לשמיעה לחץ כאן >

הסיכום היומי
0:00
לשמיעה לחץ כאן >

הסיכום היומי
0:00
לשמיעה לחץ כאן >

הסיכום היומי
0:00
לשמיעה לחץ כאן >

הסיכום השבועי
0:00
לשמיעה לחץ כאן >

הסיכום השבועי
0:00
לשמיעה לחץ כאן >

הסיכום השבועי
0:00
לשמיעה לחץ כאן >

הנושא היומי בפרשה

הקול בקבלת התורה • בקשת ישראל שמשה ידבר עמם • שמירת המצוות למען ייטב להם

ולא יסף:

את עשרת הדברים האלה דיבר ה' אל כל קהל ישראל בהר, מתוך אש וענן וערפל, בקול גדול אשר 'לא יסף'. רש"י מביא שני פירושים על 'ולא יסף':

א. בלי הפסק באמצע - שלא כמו בשר ודם שאינו יכול לדבר כל דבריו בנשימה אחת וצריך להפסיק באמצע דבריו לנשום, הרי קול ה' נשמע בקול אחד בלי הפסק, (ומאחר שלא נפסק, גם לא היה צריך להתחיל ולהוסיף דיבור חדש).

ב. קול ה' לא הוסיף עוד להיראות עוד בפומבי.

כמו כן, כתב ה' את עשרת הדברים על לוחות אבנים, ונתנם אל משה.

למה נמות:

מתאר משה בפני ישראל את אשר אירע בקבלת התורה: כאשר שמעתם את הקול מתוך החושך, כשההר בוער באש, התקרבו אלי כל ראשי השבטים והזקנים ואמרו לי: 'הן ה' הראה לנו את כבודו וגדלו, ושמענו את קולו מתוך האש'.

המשיכו ראשי העדה והזקנים ואמרו: אמנם היום הזה ראינו כי האלקים יכול לדבר עם האדם והוא ישאר חי, אבל בכל זאת, מי עוד כל בשר אשר שמע קול אלקים מדבר מתוך האש ונשאר חי, ומעתה אנו חוששים ושואלים, למה נמות כאשר תשרוף אותנו האש הגדולה הזאת, הרי אם נמשיך לשמוע עוד את קול ה' – נמות!

התשתם כוחי:

לכן, ביקשו זקני ישראל אל משה: אתה תקרב אל ה' ותשמע את אשר יאמר ה', ואתה תדבר אלינו את כל אשר ידבר ה', ושמענו ועשינו.

בפסוק נאמר 'ואת תדבר', לשון נקבה, כי כך אמר להם משה: בבקשה זו התשתם את כוחי כמו נקבה! כי גרמתם לי צער ורפיון ידיים בראותי שאינכם להוטים וחרדים להתקרב אל ה' מאהבה. וכי לא היה יותר יפה לכם ללמוד מפי הגבורה, ולא ממני?!

היטיבו אשר דברו:

כשמוע ה' את דבריכם אלי, אמר ה' לי: שמעתי את דברי העם, ובאמת הם דברו דברים טובים והגונים. הלוואי וכל הימים יהיה לבבם כמו עכשיו מלא ביראה ופחד מפני, לשמור את מצותי למען ייטב להם ולבניהם לעולם.

עמוד עמדי:

עוד אמר ה' למשה לאחר מתן תורה: אמור לבני ישראל שישבו לאהליהם, ואילו אתה משה הישאר לעמוד כאן עמדי, ואדבר אליך את כל המצוות והחוקים והמשפטים שתלמד את ישראל, ויעשו אותם בארץ שאני נותן להם.

למען ייטב לכם:

אודות כך מזהיר משה כעת את ישראל: עליכם לשמור לעשות את כל אשר צוה ה' אלקיכם, לא תסורו מכך ימין או שמאל, אלא תלכו בכל הדרך שציוה אתכם. ובזכות זה ייטב לכם ותאריכו ימים בארץ זבת חלב ודבש אשר תירשון, ועל ידי קיום המצוות תזכו ליראה את ה', לשמור חוקיו ומצוותיו, אתם ובניכם ובני בניכם כל ימי חייהם.